

EBA/GL/2023/05

2023.06.13.

Iránymutatások a 2014/59/EU irányelv 15. és 16. cikkének hatálya alá tartozó intézmények és szanálási hatóságok számára a szanálhatóság javításáról szóló EBA/GL/2022/01 iránymutatásoknak (szanálhatósági iránymutatások) a szanálhatóság tesztelésére vonatkozó új szakasz beillesztése céljából történő módosításáról

1. Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet¹ 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adták ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások az EBH azzal kapcsolatos álláspontját ismertetik, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó hatáskörrel rendelkező hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásoknak, hogy megfelelően beépítik azokat saját felügyeleti gyakorlataikba (pl. saját jogi keretrendszerük vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, amikor az iránymutatások elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Jelentéstételi követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok 2023.10.25-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánják-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, és ha nem, akkor tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítéseket az EBH honlapján „EBA/GL/2023/05” hivatkozással szereplő formanyomtatványon kell megküldeni. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. Az EBH-nak a megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást is be kell jelenteni.
4. A 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően az értesítések közzétételre kerülnek az EBH honlapján.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331, 2010.12.15., 12. o.).

2. Tárgy, alkalmazási kör és fogalommeghatározások

Tárgy

5. A jelen iránymutatások módosítják a 2014/59/EU irányelv 15. és 16. cikkének hatálya alá tartozó intézmények és szanálási hatóságok számára kiadott, a szanálhatóság javításáról szóló, 2022. január 13-i EBA/GL/2022/01 iránymutatásokat² (a továbbiakban: iránymutatások).
6. Az iránymutatások jelen iránymutatásokkal nem módosított rendelkezései érvényben maradnak, azokat továbbra is alkalmazni kell.

3. Az alkalmazás időpontja

7. A jelen iránymutatások 2024. január 1-jétől alkalmazandók.

4. A szanálhatósági iránymutatások³ módosításai

8. A szanálhatósági iránymutatások 5. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„5. Ezek az iránymutatások – tekintettel a 2014/59/EU irányelv⁴ 10. cikkének (5) bekezdésére és 11. cikkének (1) bekezdésére – meghatározzák azokat a szanálási eszközöktől függő intézkedéseket, amelyeket az intézményeknek – beleértve az 1. cikk (1) bekezdésében hivatkozott szervezeteket (a továbbiakban: intézmények) – és a szanálási hatóságoknak meg

² <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/recovery-and-resolution/guidelines-institutions-and-resolution-authorities-improving-resolvability>

³ EBA/GL/2022/01 iránymutatások a 2014/59/EU irányelv 15. és 16. cikkének hatálya alá tartozó intézmények és szanálási hatóságok számára a szanálhatóság javításáról (szanálhatósági iránymutatások).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

kell hozniuk az intézmények, csoportok és szanálás alá vonható csoportok szanálhatóságának javítása érdekében, a szanálási hatóságok által az említett irányelv 15. és 16. cikke szerint végzett szanálhatósági értékelés keretében.”

9. A szanálhatósági iránymutatások 7. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„7. Ezek az iránymutatások nem alkalmazandók azokra az intézményekre, amelyek szanálási terve, illetve annak a csoportnak a szanálási terve, amelybe az érintett intézmények tartoznak, előírja, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban rendes fizetésektelenségi eljárás szerint kell felszámolni őket. Stratégiaváltás esetén, különösen, ha a felszámolásról a szanálásra térnek át, az iránymutatásokat legkésőbb az új szanálási stratégiát tartalmazó szanálási terv jóváhagyásától számított három éven belül kell alkalmazni, a 4.6 szakasz kivételével, amelyet legkésőbb az említett időponttól számított egy éven belül kell alkalmazni.”

10. A szanálhatósági iránymutatások 10. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„10. A 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező intézmények esetében ezek az iránymutatások az egyes szanálás alá vonható csoportok szintjén, és adott esetben egyéni szinten is alkalmazandók. A 4.6 és 4.7 szakasz a határokon átnyúló, szanálás alá nem vonható leányvállalatok szintjén is alkalmazandó, amennyiben a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkében meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghaladja a veszteségek fedezéséhez elegendő összeget az említett irányelv 45c. cikke (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban.

11. A szanálhatósági iránymutatások 3. szakaszának címe a következőképpen módosul:

„3. Végrehajtás és átmeneti rendelkezések”

12. A szanálhatósági iránymutatások 13. bekezdése után a szöveg az alábbi új 13a., 13b. és 13c. bekezdésekkel egészül ki:

„13a. Az intézményeknek 2024. december 31-ig be kell nyújtaniuk a szanálási hatóságoknak a 124. bekezdésben hivatkozott első önértékelési jelentést.

13b. A 132. bekezdéstől eltérve a szanálási hatóságoknak 2025. december 31-ig ismertetniük kell a 130. bekezdésben hivatkozott első szanálhatósági tesztelési programot.

13c. A 138. bekezdésben hivatkozott intézményeknek 2025. december 31-ig be kell nyújtaniuk a szanálási hatóságoknak az említett bekezdésben hivatkozott első fő szabálykönyvet.”

13. Az 56. bekezdés e) albekezdése a következőképpen módosul:

„e) a fő elérendő eredmények jóváhagyása és az ezzel kapcsolatos megfelelő hatáskörátruházási megállapodások biztosítása a megfelelő belső ellenőrzési és minőségbiztosítási mechanizmusok részeként (például a szanáláshoz kapcsolódó jelentéstételi formanyomtatványok és az önértékelési jelentés);”

14. A 4.5 szakasz után az iránymutatások a következő új 4.6, 4.7 és 4.8 szakasszal, azaz a 124–129., 130–137. és 138–142. bekezdéssel egészülnek ki:

4.6. Önértékelési jelentés

124. Az intézményeknek legalább két évente jelentést kell készíteniük és azt benyújtaniuk az érintett szanalási hatóságnak, amelyben maguk értékelik, hogy megfelelnek-e és milyen mértékben az ezen iránymutatások 4.1–4.5 és 4.8 szakaszában, valamint az átruházási stratégiákra vonatkozó szanalhatósági értékelés kiegészítése céljából az átruházhatóságról szóló iránymutatások (átruházhatósági iránymutatások)⁵ 4. és 5. szakaszában meghatározott képességeknek, figyelembe véve a hatóságoktól a két éven belül kapott visszajelzéseket, ideértve többek között az alábbiakat:

- a. A képességnek való megfelelés mértéke (alacsony, közepes, magas, nem alkalmazható);
- b. A képességnek való megfelelés megvalósításának leírása, vagy miért nem tekinthető alkalmazandónak az a) pont szerint;
- c. A jelen iránymutatásokban meghatározott szanalhatósági képességek és az intézmény szanalhatósági képességei közötti eltérések értékelése, valamint, hogy hogyan és mikor lehet kezelni ezeket az eltéréseket;
- d. Annak leírása, hogy a képesség hogyan ágyazódik be a szokásos üzletmenetbe (business as usual, BAU);
- e. Annak leírása, hogy a képesség hogyan kapcsolódik az intézmény helyreállítási tervezéséhez (pl. a szanalási intézkedésekkel érintett operatív folytonosság támogatja-e a helyreállítási lehetőségeket, például az elidegenítéseket is, vagy hogy a helyreállítási intézkedéseket felhasználják-e a szanalás támogatására);
- f. Bármilyen belső vagy külső értékelés arról, hogy az intézmény hogyan alkalmazta ezeket az iránymutatásokat, beleértve a belső vagy külső ellenőrzési jelentéseket (audit report), külső tanácsadói értékeléseket, tesztgyakorlatokat (dry run) vagy felügyeleti felülvizsgálatokat;
- g. Az érintett szanalási hatóság által meghatározott bármely további téma (pl. a közelmúltbeli visszaesésből vagy piaci eseményből levont tanulságok).

⁵ EBA/GL/2022/11 iránymutatások intézmények és szanalási hatóságok számára az átruházhatóságról az átruházási stratégiákra vonatkozó szanalhatósági értékelés kiegészítése céljából (átruházhatósági iránymutatások).

125. A 124. bekezdésben meghatározott önértékelésük összefoglalójában az intézményeknek:
- a. ismertetniük kell, hogyan értelmezik a szanalási hatóság által meghatározott szanalási stratégiát, valamint a stratégia végrehajtásában betöltött saját szerepüket és a hatóság(ok) szerepét;
 - b. ismertetniük kell tesztelési és minőségbiztosítási keretrendszerüket, amely lehetővé teszi számukra annak biztosítását, hogy képesek legyenek folyamatosan támogatni a szanalási stratégia végrehajtását;
 - c. kulcsfontosságú szanalhatósági területek szerinti bontásban össze kell foglalniuk önértékelésüket, az alábbiak szerint:
 - i. Irányítás;
 - ii. Operatív folytonosság a szanalás során (OCIR) és az FMI-khez való hozzáférés⁶;
 - iii. Veszteségviselési és feltőkésítési képesség;
 - iv. Likviditás és finanszírozás a szanalás során;
 - v. MIS⁷;
 - vi. Kommunikáció;
 - vii. Átruházhatóság és szerkezetátalakítás.
126. Az intézményeknek legalább két évente kell jelentést benyújtaniuk a szanalási hatóságoknak. Az első jelentést 2024. december 31-ig kell benyújtani.
127. A határokon átnyúló, szanalás alá vonható csoportok esetében az önértékelési jelentést vagy a szanalás alá vonható szervezetnek kell benyújtania a csoportszintű szanalási hatóságnak (vagy MPE stratégia esetén az érintett szanalási hatóságnak), vagy a szanalás alá nem vonható szervezetnek kell benyújtania a helyi szanalási hatóságnak.
128. A szanalás alá nem vonható szervezet önértékelését (amennyiben készül ilyen) a csoportszintű szanalási stratégia alapján és a szanalás alá vonható szervezettel egyeztetve kell kidolgozni.
129. A 124. bekezdésben hivatkozott önértékelési jelentés elkészítéséhez az intézményeknek a szanalási hatóságuk által megadott formátumot kell követniük.

⁶ Pénzügyi piaci infrastruktúrák (financial market infrastructures).

⁷ Vezetői információs rendszerek (management information systems).

4.7. Többéves tesztelési program

130. A szanalási hatóságoknak a 4.6 szakaszban hivatkozott önértékelési jelentésre, és különösen a 124. bekezdés d–f) pontjaiban felsorolt elemekre tekintettel többéves szanalhatósági tesztelési programot kell elfogadniuk a hatáskörükbe tartozó intézmények számára. A programnak ki kell terjednie az ezen iránymutatásokban és az EBH átruházhatósági iránymutatásaiban⁸ meghatározott valamennyi képességre.
131. A programnak három évet kell felölelnie (az utolsó kettőt tájékoztató jellegű módon) annak érdekében, hogy az intézmények optimalizálhassák szanalási tervezési erőfeszítéseiket. A programot a szanalási hatóságnak évente frissítenie kell/meg kell erősítenie. Az éves felülvizsgálat eredményéről indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell az intézményeket.
132. A szanalási hatóságoknak legkésőbb a szanalási terv és a szanalhatósági értékelés 2014/59/EU irányelv 10. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerinti összefoglalójával együtt tájékoztatniuk kell az intézményeket a 130. bekezdésben hivatkozott szanalhatósági tesztelési programról és annak a 131. bekezdésben hivatkozott éves frissítéseiről vagy megerősítéseiről.
133. Tekintettel a 4. mellékletben található nem teljes körű felsorolásra, a szanalási hatóságoknak a (130. bekezdésben hivatkozott) szanalhatósági tesztelési programban meg kell határozniuk azon értékelések, tesztek, módszertanok, gyakorlatok és eszközök körét, amelyeket alkalmazni kívánnak az intézmények által a szanalási stratégiájuk végrehajtásának támogatása érdekében bevezetett intézkedések megfelelőségének tesztelése kapcsán.
134. A szanalási hatóságoknak a 130. bekezdésben hivatkozott szanalhatósági tesztelési programjukban alkalmazandó tesztelési technikák megválasztásának mérlegelésekor kockázatalapú megközelítést kell követniük az intézmények kockázati profilja, mérete és üzleti modellje (pl. SREP-besorolás⁹), valamint az átfogó SREP-pontszám¹⁰ szerint, és figyelembe kell venniük a következőket:
- a. A szanalhatóság terén elért előrehaladás/az ezen iránymutatásokban meghatározott szanalhatósági képességek teljesülésének mértéke; és
 - b. Az önértékelési jelentésben igazolt belső szanalhatóság-biztosítási munka általános minősége.

⁸ EBA/GL/2022/11.

⁹ „SREP-besorolás”: az intézmény rendszerszintű jelentőségének az intézmény mérete és összetettsége, valamint tevékenységi köre alapján hozzárendelt mutatója. Lásd még az EBH felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárással (SREP) kapcsolatos felülvizsgált iránymutatásainak (EBA/GL/2022/03) 2.1.1 szakaszát.

¹⁰ Lásd az EBH felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárással (SREP) kapcsolatos felülvizsgált iránymutatásainak (EBA/GL/2022/03) 21. oldalán található fogalm meghatározást. „SREP-összpontszám”: az intézmény életképességét veszélyeztető általános kockázat számszerű mutatója az átfogó SREP-értékelés alapján.

135. A határokon átnyúló, szanálás alá vonható csoportok esetében a többéves szanálhatósági tesztelési programot a csoportszintű szanálási hatóságoknak és az ezen iránymutatások hatálya alá tartozó leányvállalatok szanálási hatóságainak meg kell vitatniuk egymással.
136. Határokon átnyúló csoportok esetében a szanálás alá vonható szervezetek többéves szanálhatósági tesztelési programját, beleértve az annak keretében végzett értékeléseket, vagy a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának, vagy a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságával egyeztetve a leányvállalatok szanálási hatóságainak (host) kell végrehajtania, a közöttük létrejött megállapodásnak megfelelően.
137. A szanálási hatóságoknak meg kell osztaniuk az intézménnyel, határokon átnyúló csoport esetén pedig legalább a szanálási kollégium tagjaival a 130. bekezdésben hivatkozott szanálhatósági tesztelési programmal összhangban elvégzett értékelések eredményeit.

4.8. Fő szabálykönyv

138. Az uniós anyavállalatnak és az 575/2013/EU rendelet 92a. vagy 92b. cikkének hatálya alá tartozó vagy a szanálás alá vonható csoport szintjén 100 milliárd EUR-t meghaladó teljes eszközállománnyal rendelkező szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezeteinek, valamint az érintett szanálási hatóság által kijelölt azon szervezeteknek, amelyek nem tartoznak ugyan az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és amelyek olyan szanálás alá vonható csoport részét képezik, amelynek teljes eszközállománya 100 milliárd EUR-nál alacsonyabb, de amelyek a szanálási hatóság megítélése szerint a 2014/59/EU irányelv 45c. cikkének (6) bekezdésével összhangban észszerűen valószínűsíthető, hogy fizetéképtelenség esetén rendszerszintű kockázatot jelentenek, fő szabálykönyvet kell kidolgozniuk.
139. A fő szabálykönyv kidolgozását a 138. bekezdésben meghatározottaktól eltérő intézményektől abban az esetben kell kérni, amikor a szanálási hatóság úgy értékeli, hogy azt a szervezet összetettsége és ebből következően a szanálhatósági képességek magas szintű koordinációjának szükségessége indokolja.
140. A fő szabálykönyv¹¹:
- a. meghatározza a felső vezetés kulcsfontosságú szerepeit és felelősségi köreit a szanálást megelőzően és a szanálás során;
 - b. meghatározza azokat a témákat, amelyekkel kapcsolatban a vezetőségnek a szanálást megelőzően és a szanálás során döntést kell hoznia, továbbá a vonatkozó időkeretet;

¹¹ Az 5. melléklet a fő szabálykönyv szerkezetének magas szintű leírását tartalmazza.

- c. meghatározza az al-szabálykönyvek (hitelezői feltőkésítés szabálykönyve, átruházási szabálykönyv, a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz való hozzáférésre vonatkozó vészhelyzeti tervek, kommunikáció) aktiválását kiváltó tényezőket;
- d. meghatározza az igazgatótanács ezen döntéseit alátámasztó információk forrását, határidejét és formátumát;
- e. bemutatja, hogy a szanalási stratégia végrehajtásának különböző elemei hogyan hatnak egymásra, és különösen a következőket:
 - i. Hitelezői feltőkésítés végrehajtása (hitelezői feltőkésítés szabálykönyve);
 - ii. Átruházási szabálykönyv (adott esetben);
 - iii. Értékelés;
 - iv. Finanszírozás és likviditás szanalás során (beleértve a biztosítékok nyomon követését/a szanalás során történő finanszírozás stratégiáját);
 - v. Hozzáférés az FMI-khez (beleértve a vészhelyzeti terveket);
 - vi. A működés folyamatossága (beleértve a szolgáltatási katalógust);
 - vii. Üzleti reorganizációs terv.

141. Az intézményeknek legalább évente frissíteniük kell fő szabálykönyvüket, továbbá a jogi vagy szervezeti struktúrájukban bekövetkező olyan változás, illetve a működési vagy pénzügyi feltételeikben bekövetkező olyan változás után, amely lényeges hatással lehet a fő szabálykönyvre, vagy amely a fő szabálykönyv módosítását teszi szükségessé. Az éves felülvizsgálat eredményéről indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell a szanalási hatóságokat.

142. A szanalhatósági iránymutatások 3. melléklete után 4. és 5. melléklet kerül beillesztésre a következők szerint:

4. melléklet – nem teljes körű lista az intézmények számára a minőségbiztosítási munkájukhoz, illetve a hatóságok számára a teszteléshez rendelkezésre álló módszerekről

a. Öntanúsítás	Az intézmény öntanúsítja valamely szabálynak való megfelelését.
b. Önértékelés	Az önértékelés az intézmény saját, a kért feladatok időben történő elvégzésére és a várt minőség teljesítésére való képességeinek saját maga általi értékelése. Az önértékelés feltételezi a meglévő folyamatok és eljárások, valamint potenciálisan a korábbi stresszhelyzetekből levont tanulságok felülvizsgálatát. Az önértékelés az intézmény képességei és a hatóság elvárásai közötti eltérés elemzéséhez vezet.
c. A cég megosztja rendszereinek vagy belső értékelésének eredményeit a hatóságok számára történő bemutatás/próba útján.	A „próbateszt” lépésről lépésre követ végig egy műveletet az MIS-en vagy eljárásokon keresztül, a kezdetektől a végső eredményig.
d. Tűzriasztás	A kiválasztott lépések valószínűségének folyamatorientált, célirányos és rugalmas ellenőrzése egy szabálykönyvben.
e. Tesztgyakorlat	A tesztgyakorlatok olyan valóságot szimuláló gyakorlatok, amelyek során az intézmények tesztelik a szanalási hatóság által meghatározott elemek (kiválasztott) részeit egy kísérleti válságesemény alapján, és azonosítják azokat a területeket, amelyeken fejleszteni kell annak biztosítása érdekében, hogy a

szanálási stratégia hatékonyan és időben végrehajtható legyen.

f. Asztali gyakorlat	<p>A szabálykönyvek tökéletesítésének, valamint a szabványosítás, a konzisztencia és a kulcsfontosságú folyamatok dokumentálására vonatkozó követelményekkel való összehangolás egyéni lépések szerint történő biztosításának kezdeti szakasza, beleértve az időzítést, a felelősségi köröket és a függőségeket.</p> <p>Irodai (back-office) teszt, ahol a számadatokat egyeztetik a különböző dokumentumokban az adatkészlet pontosságának és megbízhatóságának értékelése érdekében.</p>
g. Belső ellenőrzés	<p>A szanálhatósági képességek belső ellenőrzés keretében történő felülvizsgálata az intézmény folyamatos szanálhatóságra vonatkozó minőségbiztosítási munkájának részeként.</p>
h. Független harmadik fél általi ellenőrzés	<p>A szanálhatósági képességek harmadik fél szakértő általi felülvizsgálata.</p>
i. Mélyreható elemzés	<p>Az intézmény telephelyén, előre meghatározott időintervallumban, egy adott témában végzett mélyreható vizsgálat.</p>
j. Helyszíni ellenőrzés	<p>A helyszíni ellenőrzések olyan vizsgálatok és tesztek, amelyeket a hatóságok előre meghatározott hatókörrel és időkerettel végeznek az intézmények telephelyén. Az ellenőrzéseknek beavatkozó jellegűnek kell lenniük, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét, és arra kell törekedniük, hogy részletes pillanatképet adjanak a folyamatok megfelelőségéről és végrehajtásáról.</p>

5. melléklet – Fő szabálykönyv

A szabálykönyv magas szintű, illusztrált szerkezete:

